

[LIII Gyldenkilde]

i den situation, at SF har fremsat et forslag, der får den præcis modsatte konsekvens, nemlig at kommunerne – især bykommunerne – får en endnu dårligere økonomi fremover at klare sig på, fordi de har brug for at opkræve dækningsafgiften.

Der har været talt om, at man mange steder ikke opkræver den – jeg tror, det var hr. Poul Nødgaard, der sagde det – og det er rigtigt. Det er typisk sådan, at man ikke opkræver den i landkommuner, men gør det i næsten alle bykommuner. Det er også i bykommunerne, man bruger de mange penge til infrastruktur osv. til erhvervsjendommene og til erhvervsvirksomhederne, og derfor er det da rimeligt, at erhvervslivet er med til at betale for disse ydelser. Vi skal ikke glemme, at det er skatteyderne derude, der betaler for erhvervslivets infrastruktur, så det får såmænd tilskud nok i forvejen. Det vil jeg da ikke undlade at sige.

Jeg vil heller ikke undlade at sige, at kommunerne, som vi alle ved, har en uhyggeligt trængt økonomi – indenrigsministeren ved det frem for nogen – og det er bl.a. det, der har inspireret til dette forslag.

Hvad angår ligestillingen mellem hotel- og kursusvirksomheder, har vi i forslaget opridset nogle eksempler på, hvordan man – jeg tror, der var en, der brugte udtrykket »ved kreativ skattetænkning« – kan komme ind under henholdsvis den ene mulighed og den anden mulighed. Og det kan da ikke være rimeligt.

Som hr. Poul Nødgaard rigtigt siger, er der masser af hoteller, der går konkurs i dette land, og så står vi altså i den situation, at hvis de bare havde fundet ud af at kalde det noget andet, nemlig kursusvirksomhed, var de sluppet for en udgift, hvilket måske kunne have hjulpet dem. Nu mener jeg ikke, at dækningsafgiften alene kan vælte en virksomhed, for så stor er den jo ikke, men det er da uretfærdigt, at man ikke vil være med til at lave mere reelle regler på dette område.

Det er sådan, som vi skriver i forslaget, at hvis man på et hotel finder ud af, at alt, hvad der hedder fortæring, herunder f. eks. barbesøg om aftenen, når man er til en eller anden samling, bliver skrevet på regningen, kan man altså få det ind under kursusvirksomhed, og så kan man slippe for dækningsafgiften. Og omvendt: Der hvor man endnu ikke har fundet ud af, at reglerne faktisk er sådan, må man betale dækningsafgiften.

Jeg synes, at debatten her bar præg af en vis form for overfladiskhed. Jeg håber, at det under udvalgsarbejdet vil være muligt at få nogle oplysninger frem, der viser, hvor uretfærdige forholdene på dette område er. Og så kan det da godt være, at de sidste stemmer vil indfinde sig til, at vi får skabt ligestilling på dette område – en ligestilling, der hedder, at der stadig væk skal opkræves dækningsafgift, og at det er kommunerne, der skal opkræve dækningsafgiften, altså at det er dem, der bestemmer. Sådan må det være.

Men vi må i det mindste inden for området have lige vilkår. Det kan ikke være rimeligt, at det altid er de små, det skal gå ud over. Og her tænker jeg på, at småhoteller, som har knoklet i årevis for at holde skruen i vandet, må betale dækningsafgiften, mens den store kursusvirksomhed, som også er et hotel, der bare er lavet om til, at man holder nogle konferencer og gennemfører noget kursusvirksomhed, altså ikke skal betale den. Det er en uretfærdighed, og jeg vil appellere til ordførerne om, at de, når vi nu får nogle bilag, der viser, hvor tåbeligt dette her er skruet sammen, i det mindste læser det og gennemtænker det, før de ved den endelige behandling af lovforslaget siger helt fra.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Det er fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger om kommunerne og deres dårlige økonomi, der får mig herop. Det er helt klart, at det er storbyerne, det handler om, med infrastruktur osv., men man betaler jo i forvejen ejendoms-skat, det må vi slå fast.

Når man sidder i en kommunalbestyrelse, kan man opleve, hvordan det går ned ad bakke i en kommune, hvor der er en høj dækningsafgift, en høj grundskyld og en høj skatteprocent, og hvordan erhvervslivet flygter til de områder, der har meget lave promiller på netop disse områder, og derfor bliver der en skæv fordeling. Det synes jeg er meget uheldigt, og i den sammenhæng synes jeg slet ikke vi kan tale om ligestilling.

Jeg kan godt se, at det med hotellerne er uheldigt – det er jeg slet ikke uenig i – men jeg synes, tingene hænger sammen. I lovforslaget taler man om, at der skal være ligestilling, men det er der altså slet ikke.